

พฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาคณะบัญชี ชั้นปีที่ 2

THE BEHAVIOR OF USING LEISURE TIME OF FACULTY OF ACCOUNTING'S SECOND YEAR STUDENTS TO CORRELATION ACHIEVEMENT IN LEARNING INTERMEDIATE ACCOUNTING II

ศิริวรรณ เสาร์ชัย

อาจารย์ประจำ คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail : siriwan.so@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ACT 212 การบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาคณะบัญชี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษา

1. มีพฤติกรรมใช้เวลาว่าง จำนวน 2 พฤติกรรม ได้แก่ การทำการบ้าน การหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนประเมินผลการเรียน วิชา ACT 212 การบัญชีชั้นกลาง 2 สูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมทำการบ้าน ($r=0.730$) รองลงมา คือการหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต ($r= 0.682$) และมีพฤติกรรมจำนวน 1 พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กันทางลบกับคะแนนประเมินผลการเรียน ได้แก่ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ($r= -0.437$) ซึ่งทั้ง 3 พฤติกรรมนี้ มีความสัมพันธ์กันกับคะแนนประเมินผลการเรียนวิชา ACT 212 การบัญชีชั้นกลาง 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2. มีจำนวน 6 พฤติกรรมที่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ พุดคุยสังสรรค์ การดูโทรทัศน์ การคุยโทรศัพท์ การเดินห้างสรรพสินค้า การเล่นเกม และ การช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2

ABSTRACT

This research aims to study afterschool free time behaviors and academic achievement in ACT212: Intermediate Accounting II of second year students, Faculty of Accounting, Sripatum University.

The results showed that

1. The behavior of two leisure behaviors, including doing homework and surfing knowledge on Internet, is positively related to learning assessment scores ACT 212; Intermediate Accounting II. The highest correlation is doing homework behavior ($r = 0.730$), followed by surfing knowledge of Internet ($R = 0.682$). And the behavior of one that correlated negatively with academic performance scores is surfing Internet ($r = -0.437$). These 3 behaviors are correlated with scores assess learning assessment scores in ACT 212; Intermediate Accounting II with the significance level at 0.05.

2. There are six behaviors that did not correlate with academic achievement were, including coalition talking, watching television, talking on the phone, shopping, playing sports, and helping parents work.

KEYWORDS : Afterschool free time behaviors and academic achievement ACT 212 , Intermediate Accounting II

1. บทนำ

เวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน (Godbey and Parker , 1976 อ้างใน มงคล อักษร ดิษฐ์ : 2) ได้กล่าวว่า การใช้เวลาว่างมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นช่วงที่บุคคลใช้เวลาเพื่อตนเองอย่างเต็มที่ หลังจากเสร็จจากการทำงานประจำ และทำกิจกรรมที่ผูกมัดต่าง ๆ แล้ว การใช้เวลาว่างและนันทนาการยังช่วย พื้นฐานของคนเกี่ยวกับความต้องการ และการที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นเกม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ และธรรมชาติต่าง ๆ จะทำให้เขาเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ผ่อนคลาย ความตึงเครียด มีโอกาสแสดงความสามารถพิเศษและมีความเป็นอิสระ สิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการของมนุษย์ที่อยู่ในสังคมต่าง ๆ ทั่วไป กิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมในเวลาว่าง จึงมีบทบาทสำคัญต่อคนทุกคนทุกหนทุก แห่งทั้งในเมืองและชนบท และยังช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนของประเทศชาติอีกด้วย

ในปัจจุบันการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนของวัยรุ่นนั้น เวลาบางส่วนถูกนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการพักผ่อน การเล่นเกมสันทนาการ การเข้าห้องสนทนาผ่านเว็บไซต์ การดูภาพยนตร์ และฟัง เพลง รวมถึงการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น พฤติกรรมการใช้เวลาว่างเหล่านี้ช่วยในการผ่อนคลายความ เหน็ดเหนื่อยและความตึงเครียดในชีวิตประจำวันของวัยรุ่น แต่ถ้าหากวัยรุ่นบางกลุ่มมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ไม่เหมาะสม อาจจะทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม และก่อให้เกิดผลกระทบต่อเรื่องอื่นๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักศึกษามีพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง ขาดปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาเรื่องยาเสพติดที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการสูบบุหรี่ ปัญหาการดื่มสุรา ปัญหาการเล่นเกมส์ออนไลน์ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากการใช้เวลาว่างที่ไม่เหมาะสมและ ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้คุณภาพของวัยรุ่นไทยด้อยลง

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 คณะบัญชีได้เปิดสอนรายวิชา ACT 212 การบัญชีขั้นกลาง 2 ซึ่งเป็นรายวิชาเอกบังคับในหลักสูตรบัญชีบัณฑิต และยังเป็นรายวิชาบังคับก่อนของรายวิชาที่นักศึกษาจะต้องเรียน ในรายวิชาบัญชีขั้นสูงต่อไป ทั้งนี้จากการติดตามผลการเรียนในภาคการศึกษา 2551 ที่ผ่านมามีพบว่ารายวิชา ACT 212 การบัญชีขั้นกลาง 2 นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ นักศึกษาบางคนไม่

ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เท่าที่ควร ในบางครั้งมีนักศึกษาบางคนต้องกลับมาเรียนซ้ำหรือสอบตกในรายวิชานี้ เพราะมีคะแนนรวมไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือบางคนต้องถอนรายวิชานี้ก่อนสิ้นภาคการศึกษาเนื่องจากคะแนนสอบกลางภาคไม่ดี จึงเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาเหล่านี้เกิดการสูญเสียทรัพย์สิน เสียเวลาและโอกาสที่จะได้เรียนต่อในสาขาการบัญชี เพราะมีนักศึกษาบางคนต้องย้ายไปเรียนคณะใหม่จากปัญหาและข้อมูลที่ระบุถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการใช้เวลาว่างของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ โดยจะศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นได้ใช้เวลาว่างไปทำกิจกรรมใดบ้าง และการใช้เวลาว่างดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้หรือไม่

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาคณะบัญชี ชั้นปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาคณะบัญชี ชั้นปีที่ 2

3. คำถามการวิจัย

การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 2 หรือไม่

4. สมมติฐานการวิจัย

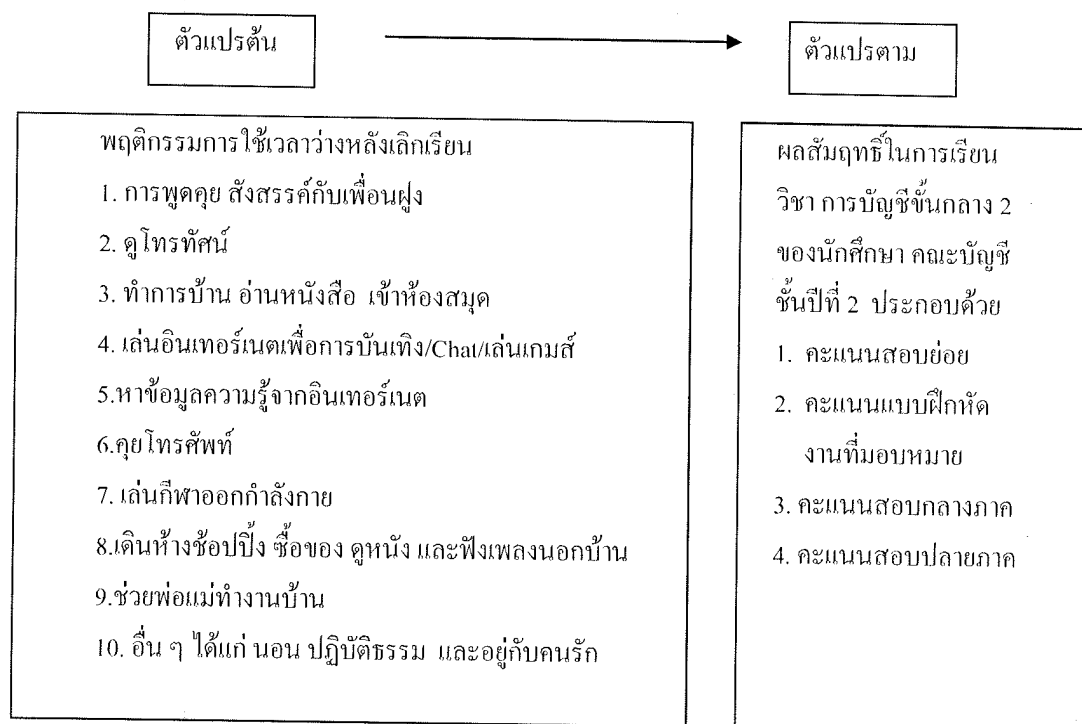
การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 2

5. ขอบเขตของการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนเฉพาะนักศึกษา คณะบัญชี ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ACT 212 การบัญชีชั้นกลาง 2 ในภาคการศึกษาที่ 2

ปีการศึกษา 2552 เพื่อนำข้อมูลจากการสำรวจมาศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อทำการวิเคราะห์และแปลความหมายที่รวบรวมได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ประชากร

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ACT212 การบัญชีชั้นกลาง 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปร (Independent Variables) คือ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาคณะบัญชี

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา ACT 212 การบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาคณะบัญชีมหาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ระบุปัญหาพฤติกรรมของนักศึกษาในการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน
2. เป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 เข้าใจปัญหาการเรียนการสอนซึ่งจะเป็นแนวทางในการหาวิธีช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำอย่างเหมาะสม
3. เป็นแนวทางให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้ สถาบันการศึกษา อาจารย์ ผู้ปกครองและองค์กรต่างๆ มีแนวทางพัฒนาการใช้เวลาว่างของนักศึกษา
4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นจากการใช้เวลาว่างที่มีประโยชน์ต่อตนเองมากขึ้น

7. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถามและคะแนนประเมินผลการเรียน โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ประกอบด้วยแบบเดิมค่าและแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ว่างหลังเลิกเรียนที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ความสำคัญในการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนของนักศึกษาเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพใช้สถิติเชิงพรรณนา คือความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Frequency)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้เวลาว่างและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิเคราะห์โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product-Moment Correlation) และค่าระดับนัยสำคัญ

9. สรุปผลการศึกษา

1. ศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมในการเลือกทำกิจกรรมที่ต่างกันไป เรียงตามลำดับของพฤติกรรม ได้แก่ อันดับที่ 1 พฤติกรรมการดูโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย (Mean) 7.571 อันดับที่ 2 พฤติกรรมการคุยโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย 7.429 อันดับที่ 3 การพูดคุยสังสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 7.107 อันดับที่ 4 การทำการบ้าน มีค่าเฉลี่ย 6.607 อันดับที่ 5 การเล่นเกมอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 6.393 อันดับที่ 6 การหาข้อมูลความรู้ทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 6.107 อันดับที่ 7 การเดินห้างสรรพสินค้า มีค่าเฉลี่ย 6.036 อันดับที่ 8 การช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านมีค่าเฉลี่ย 5.321 และอันดับ 9 การเล่นเกม มีค่าเฉลี่ย 3.214 ตามลำดับ การวางแผนการใช้เวลาว่างใน 1 วัน มีนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 53.57 ระบุกิจกรรมที่วางแผนในการทำกิจกรรม เช่น การอ่านหนังสือ การทำการบ้าน ช่วยทำงานบ้าน เป็นต้น สำหรับนักศึกษาที่ไม่คิดวางแผนการใช้เวลาว่างคิดเป็นร้อยละ 46.43 โดยระบุถึงเหตุผลที่ไม่คิดวางแผนในการใช้เวลาว่างเพราะเวลาว่างมีไม่แน่นอน

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่ การทำการบ้าน โดยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางบวกมากที่สุด ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.730 และ รองลงมา ได้แก่ การหาข้อมูลความรู้ทางอินเทอร์เน็ต มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.682 สำหรับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบ ที่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 มี ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมอินเทอร์เน็ตมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.437 และพฤติกรรมการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ มีจำนวน 6 พฤติกรรม ได้แก่ การพูดคุยสังสรรค์ การดูโทรทัศน์ การคุยโทรศัพท์ การเล่นเกม การเดินห้าง และการช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน

10. อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง พฤติกรรมการการเลือกใช้เวลาว่างของนักศึกษามีความแตกต่างกัน ซึ่งจากพฤติกรรมทั้ง 9 พฤติกรรม นักศึกษาเลือกทำกิจกรรม ดังนี้ อันดับ 1 พฤติกรรมการดูโทรทัศน์ อันดับ 2 พฤติกรรมการคุยโทรศัพท์ อันดับ 3 การพูดคุยสังสรรค์ อันดับ 4 การทำการบ้าน อันดับ 5 การเล่นเกมออนไลน์ อันดับ 6 การหาข้อมูลความรู้ทางอินเทอร์เน็ต อันดับ 7 การเดินห้างสรรพสินค้า อันดับ 8 การช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน และอันดับ 9 การเล่นเกม ซึ่งผลศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างเหล่านี้ สอดคล้องกับสุทธฤทัย เจริญขวัญมา และคณะ ที่มีผลการศึกษาว่า กิจกรรมนันทนาการที่นักเรียนทำเป็นประจำในวันธรรมดา ได้แก่ การโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การฟังวิทยุ/เทป และกิจกรรมที่ทำเป็นบางครั้ง ได้แก่ การเดินเล่นตามศูนย์การค้า การดูวิดีโอ/VCD/DVD และการเล่นเกม เป็นต้น และการให้ความสำคัญการใช้เวลาว่างใน 1 วัน นักศึกษาได้เลือกการเข้าร่วมกิจกรรมกับครอบครัวเป็นสำคัญอันดับแรก รองลงมาเป็นการใช้เวลาว่างเพื่อการศึกษาเรียนรู้ เช่น การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับทัศนีย์ สัทธีวงศ์ (2545) กล่าวว่า นักศึกษาควรแบ่งเวลาเรียนให้เป็นการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการศึกษาลำเรียน เช่น แบ่งเวลาที่ต้องทำการบ้าน ท่องอ่านทบทวนหนังสือ เป็นต้น ในจำนวนนักศึกษามีประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง คิดวางแผนการใช้เวลาว่างใน 1 วัน ส่วนที่เหลือเป็นนักศึกษาที่ไม่เคยคิดวางแผนการใช้เวลาว่างล่วงหน้า เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้มีเวลาในแต่ละวันไม่แน่นอน จึงไม่สามารถวางแผนการใช้เวลาว่างไว้ล่วงหน้าได้ ว่าตนจะใช้เวลาในหนึ่งวันจะทำกิจกรรมอะไรได้บ้าง และไม่ทราบว่าในแต่ละกิจกรรมจะต้องใช้เวลานานเท่าไรในการทำกิจกรรมนั้น ๆ ทำให้ไม่สามารถบริหารเวลาได้ ในกรณีการบริหารเวลาว่างนั้น อนันท์งามสะอาด (2541) ได้กล่าวว่า การบริหารเวลาที่ถูกต้อง ควรมีการเรียงลำดับความสำคัญของงานว่างงานใดควรทำให้เสร็จก่อน และควรหยุดรับทำกิจกรรมหลายอย่างเมื่อมีเวลาจำกัด และควรกำหนดตารางเวลาล่วงหน้า การบริหารเวลาว่างให้เกิดประโยชน์นั้น จะต้องลดเวลาในการทำกิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์ให้น้อยลง เพื่อให้มีเวลาที่จะทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับตนเองเพิ่มมากขึ้น

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางบวก แสดงให้เห็นว่า ถ้านักศึกษาใช้เวลาว่างในการทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดมากขึ้นจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่ามากขึ้นไปด้วย กรณีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางลบ ได้แก่ การเล่นเกมออนไลน์ แสดงให้เห็นว่า ถ้านักศึกษาใช้เวลาว่างในการเล่นเกมส์อินเทอร์เน็ตมากหรือไม่เหมาะสม จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ เพราะไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียน

11. ข้อเสนอแนะ

1. นักศึกษาควรรู้จักการบริหารเวลาว่างในหนึ่งวัน เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ด้วยการนำตารางบันทึกกิจกรรมที่ปฏิบัติในแต่ละวัน มาเขียนแผนการใช้เวลาว่าง เพื่อที่จะทราบถึงการใช้เวลาใน 1 วัน อย่างไรบ้าง

2. นักศึกษาควรเน้นการให้ความสำคัญในการใช้เวลาว่างมากขึ้น โดยหาเวลาว่างนอกเวลาเรียน มาพัฒนาพัฒนาเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด ด้วยการฝึกทำบ้านเพื่อเพิ่มทักษะในการปัญหา โจทย์แบบฝึกหัดที่มีความหลากหลาย ซึ่งทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น

3. นักศึกษาควรเลือกคบเพื่อนที่มีความประพฤติดี และคล้อยตามเพื่อนในบางเรื่องที่มีประโยชน์ และไม่เกิดโทษสำหรับตนเองและผู้อื่น ไม่ควรทำแบบอย่างเพื่อน ถ้าพฤติกรรมนั้นเสี่ยงอันตราย และเมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเองก็ควรปรึกษาผู้ปกครอง หรืออาจารย์

4. อาจารย์ผู้สอน ควรมีการแนะนำการใช้เวลาว่าง และเอาใจใส่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำมากขึ้น โดยอาจเรียกพบนักศึกษาเป็นรายบุคคล

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. มหาวิทยาลัย ควรมีการศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการติดตามเฝ้าระวังทางพฤติกรรมเพื่อหาความเสี่ยง และคิดหาวิธีแนะนำให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2. การวิจัยในครั้งต่อไป ควรเก็บข้อมูลให้กระจายเพิ่มขึ้นในหลายมหาวิทยาลัย เพื่อทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยมาศึกษาการวิจัยด้วย

3. การศึกษาครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษาในเชิงลึก และศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อค้นหาปัญหาในเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม และเพื่อค้นพบความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

4. ควรศึกษาวิจัยปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบจากการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในด้านการจัดการเรียนการสอนต่อไป

12. รายการอ้างอิง

- มณฑิรา ชุนถัม. 2549. "การศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนิสิตหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุทธฤทัย เชิญขวัญมาและคณะ. 2546. "การศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการ และการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร." (ออนไลน์) รายงานผลการวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2552 จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/7310>
- ศุภกนิจ วิชญพงษ์พร. 2552. "พฤติกรรมการเล่นเกมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการเรียนของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์. 2549. "เยาวชนไทยกับการใช้เวลาหลังเลิกเรียน." สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2552 จาก <http://www.ryt9.com/s/bkp/64858/>
- สุชา จันทน์แอม และสุรางค์ จันทน์แอม. 2525. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : แพร่วิทยา.
- สุณีย์ ชีรดากร. 2523. จิตวิทยาพัฒนาการ. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- อนันท์ งามสะอาด. 2541. "เวลา (Time) และการบริหารเวลา (Time Management)." วารสาร สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. 15, 6